

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)
SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)
SSN Paweł Wiliński

w sprawie **D. L.**

w przedmiocie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 11 września 2025 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Płocku,

z dnia 5 lutego 2025 r., sygn. akt VII K 567/24,

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 572 k.p.k.

umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego,

2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Eugeniusz Wildowicz

Dariusz Świecki

Paweł Wiliński

UZASADNIENIE

D. L. został skazany:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt VII K 347/20, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionych

w dniach 11, 14, 15 i 17 lutego 2020 r., za co wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której został zaliczony okres rzeczywistego pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 1 k.k. wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 7 października 2021 r., sygn. akt VII K 778/20, za:

1) ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych: w okresie od dnia 21 marca do dnia 1 czerwca 2020 r., w dniu 4 września 2020 r., w okresie od dnia 22 lutego do dnia 1 lipca 2020 r., w dniu 23 września 2020 r., w dniu 16 września 2020 r., w dniu 17 września 2020 r., w dniu 22 września 2020 r., w dniu 21 września 2020 r., w dniu 3 lutego 2021 r., za który wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2) przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 grudnia 2023 r., za które wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

3) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w nocy z 14 na 15 lutego 2021. r., za które wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. za pozostające w realnym zbiegu przestępstwa i ciąg przestępstw orzeczono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której został zaliczony okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 13 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 320/21, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionych w dniu 30 marca 2021 r. oraz w dniach 6 - 8, 7 i 17 kwietnia 2021 r., za co wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której został zaliczony okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 15 lutego 2023 r., sygn. akt VII K 255/21, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionych w okresie od 24 do 28 czerwca 2020 r., za co wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której został zaliczony okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

5. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 3 czerwca 2024 r., sygn. akt VII K 18/24, obejmującym wyroki opisane wyżej w pkt 1 – 4;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 7 lipca 2023 r., sygn. akt VII K 519/22, za czyn ciągły z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 25 maja do 21 czerwca 2021 r., za co wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt II K 162/23, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 5 września 2020 r. do 21 maja 2021 r., za co wymierzono mu karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych; prognozowany czas odbywania kary pozbawienia wolności to okres od 2 października 2029 r. do 30 stycznia 2031 r.

Sąd Rejonowy w Płocku, wyrokiem łącznym z dnia 5 lutego 2025 r., sygn. akt VII K 567/24:

1. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w Płocku: z dnia 7 lipca 2023 r., sygn. akt VII K 519/22 oraz z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt II K 162/23, i w ich miejsce orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że w pozostałej części połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

3. umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym wyroków jednostkowych opisanych w pkt 1 – 4 części dyspozytywnej, co do których zapadł wyrok łączny Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 3 czerwca 2024 r., sygn. akt VII K 18/24.

Prokurator Generalny, działając na podstawie art. 521 § 1 k.k., zaskarżył powyższy wyrok łączny w całości na korzyść skazanego, zarzucając: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku łącznego naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, to jest art. 366 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. i art. 572 k.p.k. oraz art. 85 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k., poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, wynikających z materiałów ujawnionych w toku rozprawy głównej i błędne przyjęcie w komparycji orzeczenia (w pkt 5), że wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 7 lipca 2023 r., sygn. akt VII K 519/22 jest wymierzona kara 9 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy postanowieniem tegoż Sądu z dnia 24 listopada 2023 r., sygn. akt VII 2 Ko 1728/23 (prawomocnym z dniem 6 grudnia 2023 r.), na podstawie art. 2a k.w., zamieniono ją na karę 30 dni aresztu i połączenie nieistniejącej już w obrocie prawnym kary 9 miesięcy pozbawienia wolności z karą roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt II K 162/23, a w miejsce połączonych kar jednostkowych wymierzenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, w sytuacji braku warunków do wydania wyroku łącznego i istnienia przesłanek do umorzenia postępowania.”

Podnosząc powyższe, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego kasacją orzeczenia i umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, wobec czego podlega rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Warunkiem łączenia kar jest więc to, aby były one tego samego rodzaju albo - będąc różnymi karami - podlegały łączeniu na mocy przepisów szczególnych. Powyższe nie odnosi się do kary pozbawienia wolności i kary aresztu, co stoi na przeszkodzie orzeczeniu kary łącznej albo wyroku łącznego dotyczącego tych kar.

Jak wynika z akt sprawy, kara 9 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 7 lipca 2023 r., sygn. akt VII K 519/22, która weszła w skład zaskarżonego wyroku łącznego, została na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 24 listopada 2023 r., sygn. akt VII 2 Ko 1728/23, prawomocnego od dnia 6 grudnia 2023 r., zamieniona, na podstawie art. 2a § 1 k.w., na karę 30 dni aresztu. Zmiana kary na inną rodzajowo nastąpiła jeszcze przed wydaniem wyroku łącznego w dniu 5 lutego 2025 r. i powinna być wzięta przez Sąd Rejonowy w Płocku pod uwagę przy orzekaniu w przedmiotowej sprawie, co jednak nie nastąpiło.

W rezultacie, Sąd Rejonowy w Płocku zaskarżonym wyrokiem łącznym połączył karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt II K 162/23 z karą 9 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 7 lipca 2023 r., sygn. akt VII K 519/22, która w momencie wydania wyroku łącznego była już zamieniona na karę 30 dni aresztu. W ten sposób naruszył przepis prawa materialnego (art. 85 § 1 k.k.) ale też przepis prawa procesowego (art. 572 k.p.k.) nakazujący umorzyć postępowanie w przypadku braku warunków do wydania wyroku łącznego.

Zaistniałe uchybienie rażąco naruszyło przepisy prawa procesowego i materialnego wskazane w zarzucie kasacji i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Było ono niekorzystne dla skazanego, gdyż skutkowało koniecznością odbycia kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności sytuacji, gdy wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego, wykonaniu podlegała kara roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Dlatego Sąd Najwyższy, uwzględniając kasację uchylił zaskarżony wyrok i stwierdzając jednocześnie brak warunków do połączenia wymierzonych skazanemu kar jednostkowych, na podstawie art. 572 k.p.k., postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku, przy czym o kosztach procesu zgodnie z treścią art. 637a w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.

[J.J.]

[a.ł]

Eugeniusz Wildowicz

Dariusz Świecki

Paweł Wiliński